

wostanu ochroną rezerwatową jest bogata awifauna drobnych ptaków objętych ochroną gatunkową.

Projektowany rezerwat, oprócz niezaprzeczalnych wartości naukowo-dydaktycznych, posiada duże walory krajobrazowe i społeczne.

Myśl utworzenia tego rezerwatu spotyka się z gorącym poparciem miejscowej ludności.

Tadeusz Łęczycki

OCHRONA ROŚLIN

Najbogatsze stanowisko lnu włochatego *Linum hirsutum* w Okręgu Miechowsko-Pińczowskim

Okręg Miechowsko-Pińczowski wyróżnia się spośród innych obszarów szczególnym bogactwem roślin tzw. stepowych. Jedną z nich jest len włochaty *Linum hirsutum*. Roślina ta znana jest tutaj zaledwie z kilku stanowisk, na których występuje w nielicznych zazwyczaj egzemplarzach. Znalazienie nowego, bardzo obfitego stanowiska tego gatunku, jest więc godne odnotowania i zabezpieczenia. Znajduje się ono około 1 km na południe od miejscowości Ilkowice (kilkanaście kilometrów na wschód od Miechowa). Len włochaty rośnie tu miejscami lanowo w setkach egzemplarzy, na południowych i zachodnich zboczach niewielkiego wzniesienia ograniczającego od północy Padół Zbigalski. Zbocza te zbudowane są w sposób typowy dla Ziemi Miechowskiej. Ich górną, wierzchwinową część stanowi pokrywa lessowa, zaś w dolnych partiach odsłania się biały margiel kredowy. Zbocza pokrywają murawy stepowe, zróżnicowane w zależności od podłoża (margiel, less) oraz stopnia nachylenia zboczy. Prócz lnu włochatego rosną tu: pajęcznica gałęzista *Anthericum ramosum*, zawilec wielkokwiatowy *Anemone silvestris*, goździk kartuzek *Dianthus carthusianorum*, dziewięciśń bezłodygowy *Carlina acaulis*, dzwonek syberyjski *Campanula sibirica*, driakiew żółtawa *Scabiosa ochroleuca*, bylica polna *Artemisia campestris*, pszeniec różowy *Melampyrum arvense* i wiele innych roślin kserotermicznych.

Len włochaty rośnie zarówno na podłożu lessowym w górnych partiach zboczy i tu jest najliczniejszy, jak i w środkowej części zbocza oraz u jego podnóży na marglu kredowym. Na omawianym stanowisku gatunek ten nie wydaje się szczególnie zagrożony. Niezbyt intensywne wypasanie muraw mające tu miejsce, nie szkodzi specjalnie tej roślinie, która łatwo zajmuje nowe miejsca, gdzie zdarta racicami darń odsłania nagą glebę. Okazałe, błękitne kwiaty lnu włochatego sprawiają, że bywa on niekiedy zrywany na bukiety przez dzieci z przyległych wiosek, lecz — jak zaobserwowano — nigdy w dużych ilościach. Niebezpieczeń-

stwem na przyszłość może być ewentualne zalesienie zbocza. Jest to groźba realna, bowiem dolne partie zostały już obsadzone młodymi drzewkami. Stąd, wydaje się konieczne objęcie omawianego zbocza częściową ochroną i utrzymanie tu dotychczasowej formy użytkowania, tj. umiarkowanego wypasu.

Zbigniew Mirek

**Najwyższe stanowisko kwitnącego bluszczu pospolitego *Hedera helix*
w Polsce**

Będąc w kwietniu 1965 r. w Krasnej Horce k. Rożniawy na Słowacji zwróciłam uwagę na ogromne festony pięknego bluszczu, oplatającego gęsto murowane ogrodzenie zamku. Część bluszczu, jego nadmiar, został

Ryc. 1. Bluszcz *Hedera helix* w ogródku Z. Radwańskiej-Paryskiej na Kozinцу nr 1. — The ivy, *Hedera helix*, in the garden owned by Z. Radwańska-Paryska on the Koziniec hill. Fot. Z. Mirek